

Diğer Çalışmalar

**GÜVENLİĞİN MALİYETİ NEDİR? ABD VATANSEVERLİK
KANUNU VE AMERİKA’NIN ÖZGÜRLÜK VE GÜVENLİK
ARASINDAKİ DENGESİ**

Roger Dean GOLDEN*

Çeviren: Dr. Muharrem AKSU**

Giriş

Hükümetin çok fazla veya çok az güce sahip olduğunda da özgürlüğün eşit derecede tehlikeye maruz kalması melankolik bir reflektir.

— James Madison’un Thomas Jefferson’a mektubundan,

17 Ekim 1788.¹

11 Eylül 2001’de, terörist uçaklar Newyork’ta Dünya Ticaret Merkezinin iki Kulesi’ne ve Washington DC’de Pentagon’a çarptı. Bu saldırılar birçok açıdan başarılıydı. Elbette, yaklaşık 3000 kişinin öldüğü ve binlerce yaralının olduğu saldırıda büyük bir tahribat oluştu. Saldırılarda, milyarlarca dolarlık maddi zarar da meydana geldi. İzleyen haftalarda, daha fazla etkisinin olduğu ortaya çıktı. Amerikalılar kendi öz vatanlarında güvenli olmadıklarını

* Bu çalışma, Roger Dean Golden’in, “What Price Security? The USA PATRIOT Act and America’s Balance between Freedom and Security Homeland Security and Terrorism, 1nd Edition, edited by James J.F. Forest, Russell D. Howard and Joanne C. Moore, (New York: McGraw-Hill, 2005). pp. 400-412, adlı İngilizce makaleden çevrilmiştir.

** Alanya Ticaret ve Sanayi Odası Meslek Yüksekokulu; muharremaksu@akdeniz.edu.tr.

¹ “The Question of a Bill of Rights”, James Madison’dan Thomas Jefferson’a Mektup, 17 Ekim 1788, http://www.constitution.org/jm/17881017_bor.htm, 2 Kasım 2002.

düşündükleri için gerçekten terörize ve travmatize olmuş durumdaydılar. Trajedilere en yakın olanların hayatları radikal olarak değişirken, aslında tüm Amerikalılar saldırılardan duygusal olarak da etkilenmişlerdi. Buna ek olarak, duraklamaya başlamış olan Amerikan ekonomisi ciddi bir dalgalanma gösterdi. Gerçekten de teröristlerin amacı Amerika'yı cezalandırmak idiyse; başarıları kayda değeri.

Bununla birlikte, teröristler, bütün Amerikalıların geleceği üzerindeki etkileriyle birlikte, uzun dönemli daha büyük bir zafer kazanmış da olabilirler. 11 Eylül saldırılarına bir tepki olarak; Kongre 24 Ekim 2001'de çabucak ABD Vatanseverlik Kanunu'nu yasalaştırdı ve bundan iki gün sonra da Başkan Bush Kanun'u imzaladı.² Bu Kanun, özellikle teröristlerin yakalanmasını sağlayabilecek ya da gelecekteki terörist saldırıları engelleyebilecek bilginin toplanması alanında, federal hükümetin çeşitli kuruluşlarına yeni ve geniş yetkiler sağladı. Diğer başka konuların yanı sıra ABD Vatanseverlik (PATRIOT) Kanunu, muhtemel teröristlerin iletişimine, finansmanına ve diğer faaliyetlerine ilişkin istihbarat toplanmasına da değinmektedir.

Bu yeni Kanun'un en önemli sorunu Amerikan vatandaşlarının özgürlüklerini ne dereceye kadar ihlal edeceğidir. Bu Kanun federal hükümete Amerikalıların özel hayatlarına kabul edilemeyecek bir şekilde müdahale etmesini mümkün kılacak mıdır? Amerikalıların kutsal gördüğü kişi özgürlüklerini azaltacak mıdır? Özgürlükleri kısıtlarken güvenliğin artışına doğru giden bir değişimi mi temsil etmektedir? Eğer bu Kanun Amerikalılar açısından kişi özgürlüklerinin azaltılmasına ve özgürlüklerin kaybedilmesine yol açmışsa; teröristler, saldırılarının sonucu olarak uzun dönemli daha büyük bir

² MINOW, Mary "The USA PATRIOT Act", *Library Journal*, Vol. 127,(1 Ekim 2002), s. 52-55.

zafer elde etmiş olmayacaklar mıdır? Güvenliği artırmak için özgürlükleri feda ederek teröristlerin kısmi zaferini kabul etmiş olmuyor muyuz?

Güvenlik ve Özgürlük Arasındaki Denge:

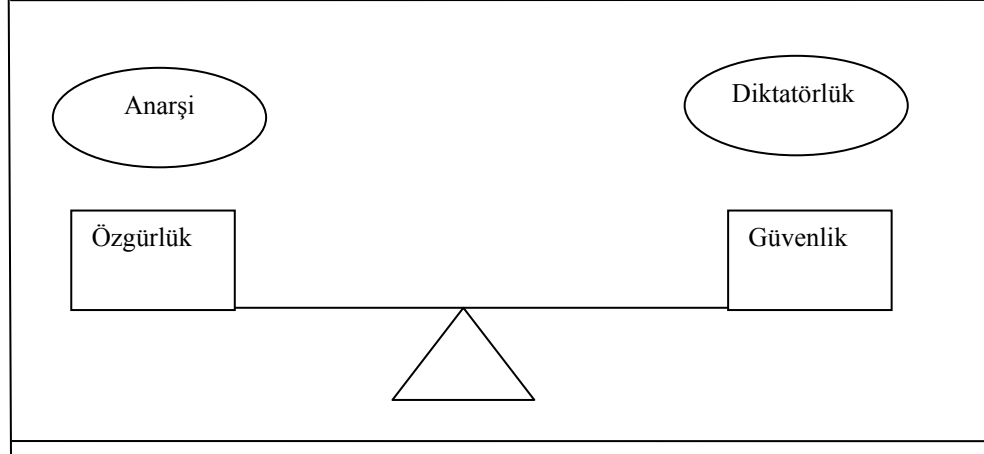
Arıza güvenlikleri için temel özgürlüklerinden feragat edenler ne özgürlüğe ne de güvenliğe layıktırlar.

– Benjamin Franklin

Özgürlük ve güvenlik, birisi artarken diğesinin azaldığı varsayımı üzerine kurulu bir süreç olarak görülebilir. Devlet içinde bireyler için minimum güvenlik ile topyekûn özgürlüğe sahip olan bir ulus, anarşik bir toplum olarak karakterize edilebilir. Bireylerin devletin kısıtlaması olmaksızın istediğini yapmakta serbest olduklarını varsayalım. Böyle bir ülkede, bir birey kendi özgürlüğünü, anarşi ile sonuçlanacak şekilde diğes bir bireyin zararına kullanabilir. Yel pazenin karşı ucunda da bir devlet, maksimum güvenliği sadece bireylerin özgürlüğünü ciddi biçimde kısıtlayarak sağlayabilir. Devlet, vatandaşlarını, onların hayatlarını kontrol ederek korumaya çalışabilir. Böyle bir devlet, eninde sonunda bir diktatörlük tesis eder. Bu totaliter devlet, George Orwell'in 1984 romanında tasvir edilen bir devlet tipidir.

Güvenlik ve özgürlük arasında sağlıklı bir dengeyi yansıtan bir ülke için bu süreç modeli aşağıdaki gibi olabilir:

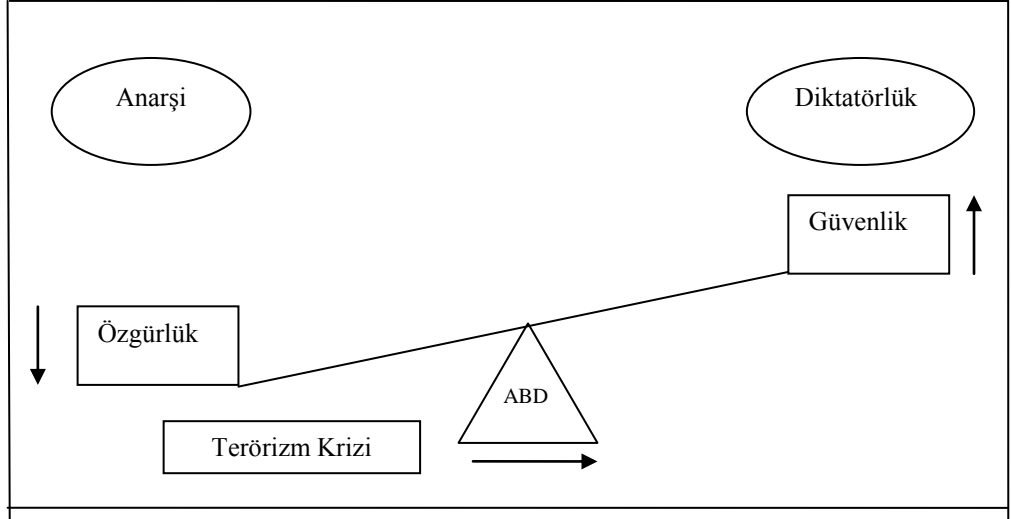
Şekil: 1. Özgürlük ve Güvenlik Arasında Sağlıklı Denge

Kaynak: Yazarın Modeli

Bununla birlikte, özgürlükler arttığı müddetçe, güvenlik azalır ve ülke anarşiye doğru gider. Buna karşılık, güvenlik arttığında, özgürlükler azalır ve ülke diktatörlüğe doğru gider. Bu bağlamda, Amerika'nın güvenlik ve özgürlük arasında sağlıklı bir dengeyi tarihsel süreç içinde bulduğu iddia edilebilir. Ancak, son terörizm krizine tepkiler nedeniyle Amerika'da eksen, güvenliğe doğru kaymıştır. Netice itibariyle güvenlik artmış olduğundan özgürlük azalmıştır ve Amerika sağlıksız bir dengeye doğru ilerlemektedir. Bu model bu eğilimi yansıtabilecek şekilde aşağıdaki gibi gösterilebilir:

Şekil: 2. Özgürlük ve Güvenlik Arasında Sağlıksız Denge

Kaynak: Yazarın Modeli

11 Eylül 2001 terörizmine tepkinin bir sonucu olarak Amerika özgürlük ve güvenlik arasındaki dengede sağlıksız bir değişme yaşamış mıdır? Kişi özgürlükleri savunucuları, böyle bir değişimin olduğunu ve Amerika'nın diktatörlüğe doğru gittiğini ileri sürmektedirler. Amerika'nın tarihsel perspektifinin ışığında ABD Vatandaşlık Kanunu'nun incelenmesi, bu korkunun mantıklı olup olmadığını belirlemede yararlı olabilir.

Özgürlüğün Kökenleri

Zincirler ve kölelik bedeli karşılığında satın alınabilecek kadar can aziz, barış tatlı mıdır? Yüce Allah göstermesin! Başkaları hangi yolu seçer bilemem; ama Allahım benim için ya özgürlük ver, ya ölüm!

– Patrick Henry, 23 Mart 1775

1776 yılında, Amerika'nın kurucu ataları, *Bağımsızlık Bildirgesi*'ne; “biz bu gerçekleri tartışmasız olarak kabul ediyoruz, tüm insanlar eşit yaratılmıştır, onlara yaratıcıları tarafından vazgeçilmez haklar bahşedilmiştir, yaşama, özgürlük ve mutluluk peşinde koşmak da bunların arasındadır...” diye yazdılar. Bu ifadeyle birlikte kurucu atalar, Amerikalılara mal olan bir mirası-yaratıcının tarafından bahşedilmiş özgürlük mirasını açıklamış oldular. On üç koloninin İngiliz Kralı'na karşı ayaklanmasına ve ABD olarak bağımsızlıklarını ilan etmesine bu özgürlüğün ihlali sebep olarak gösterilmişti. 4 Temmuz 1776 tarihinde yürürlüğe konan *Bağımsızlık Bildirgesi*, bu bildirin içerdiği özgürlükleri desteklemek için yaşamlarını, kaderlerini ve kutsal onurlarını adayan on üç eyalet temsilcisi tarafından imzalanmıştı.

Bu mümtaz özgürlük ilkesi, Amerika'nın kurucu ataları tarafından Amerika'nın temel kanununu oluşturmak için yazdıkları *Birleşik Devletler Anayasasının* içine kodlandı. *Anayasa*, 17 Eylül 1787 tarihinde tamamlandı. *Anayasa'nın* başlangıcında şunlar belirtildi:

“Daha mükemmel bir Birlik oluşturmak, adalet tesis etmek, iç barışı sağlamak, ortak savunmayı gerçekleştirmek, genel refahı yükseltmek ve *bize ve gelecek kuşaklarımıza bağışlanmış özgürlüğü güvence altına almak* maksadıyla Birleşik Devletler halkı olarak biz, Amerika Birleşik Devletleri için bu anayasayı tesis ediyor ve kanunlaştırıyoruz. (*Vurgu yazar tarafından eklenmiştir*).”

Anayasanın amacı halkın güvenliğini, iç barışı ve refahı sağlayacak bütün bir idare sistemini tesis etmektir. Bununla birlikte, *Anayasanın* en önemli amacı da özgürlüğün güvence altına alınmasıydı. Kanunun amacı özgürlüğün

korunabilmesi içindi. Böylece, *Anayasada* güvenlik ve özgürlük arasında sağlıklı bir denge kuruldu.

Kurucu ataların tüm Amerikalıların vazgeçilmez hakkı olduğuna inandıkları özgürlükleri açıklığa kavuşturmak amacıyla, Birleşik Devletler Kongresi ilk 10 değişikliği *Anayasaya* ekledi ve *Anayasanın* yürürlüğe girmesinden yalnızca dört yıl sonra 15 Aralık 1791 tarihinde bu değişiklikler onaylandı. Genellikle *Haklar Bildirgesi* olarak adlandırılan bu on değişiklik, Amerikalılara garanti edilen özgürlükleri ve özel hakları güvence altına almaktadır. Birinci değişikliğin sağladığı haklar din özgürlüğünü, ifade özgürlüğünü, basın özgürlüğünü, barışçıl toplanma özgürlüğünü ve şikâyetlerinin giderilmesi için hükümete dilekçe verme özgürlüğünü içermektedir. İkinci değişiklik silah taşıma hakkını sağlamaktadır. Dördüncü değişiklik, “kişilerin kendilerini, evlerini, belgelerini ve eşyalarını makul olmayan arama ve elkoymalara karşı güvence altına alan hakları sağlamaktadır. Beşinci değişiklik hukukun adil olarak uygulanma şartı (due process) haricinde hiç kimsenin yaşama, özgürlük veya mülkiyet edinme hakkından mahrum edilmeyeceğini garanti altına almaktadır. Dokuzuncu değişiklik *Anayasa'da* sayılmayan hakların da var olduğunu kabul etmektedir. Bu değişiklik: “Belli hakların *Anayasa'da* sıralanmış olması, halkın sahip olduğu diğer haklarının reddedilmesi veya değersiz kınılması anlamına gelmeyeceğini” belirtmektedir. Böylece, kurucu irade, *Anayasanın* ve hukuk mevzuatının vatandaşların haklarını korumak için var olduğu ilkesiyle kişi özgürlüklerinin önemini belirlemişlerdir.

Amerika'nın tarihi boyunca, B. D. Kongresi tarafından oluşturulan ve mahkemeler tarafından yorumlanan hukuki mevzuat, özgürlük ve güvenlik

arasında uygun bir dengenin sürdürülmesini gözetmiştir. Eğer güvenlik bir kriz nedeniyle tehdit altına girerse, Kongre özgürlüklerin azaltılması pahasına güvenliğe doğru bir değişmeyi temsil eden bir kanunu çıkarabilir. Bu güvenliğe doğru değişme Başkanlık Kararnamesi ya da yürütme organının diğer eylemleri vasıtasıyla da yürürlüğe girebilir. Bununla birlikte, eğer bir kanun özgürlükler üzerinde aşırı baskıcı ise, Yüksek Mahkeme güvenlikte muhtemel bir azalma pahasına da olsa o kanunu iptal ederek eksenini özgürlüğe doğru geri çekecektir. Aynı zamanda Kongre de güvenlikte muhtemel bir azalma pahasına dengeyi özgürlüğe doğru hareket ettiren, özgürlüğü garanti altına alan ya da genişleten kanunları yapabilir. Kesinlikle, zaman içinde bu eksen bir yöne veya ters yöne kaymıştır. Tarihçiler, eksenin güvenliğe ya da özgürlüğe doğru kayma derecesi konusunda hemfikir olmayabilirler, ancak her iki yöne de olan eğilim örnekleri gösterilebilir.

1928’de, *Olmstead vs U.S.* davasında, meşhur kararı yazan hakim Louis Brandeis, Anayasa’da açıkça listelenmeyen “mahremiyet hakkı”nı kullanmıştır. Brandeis, “bu hakkın korunması için bireyin mahremiyetine hükümet tarafından yapılacak her haksız müdahalenin, her ne vesile ile yapılırsa yapılsın, Dördüncü Değişikliğin ihlali sayılması gerektiğini” yazmıştır.³ Brandeis, mahremiyet hakkını “yalnız kalma hakkı – hakların en kapsamlısı ve uygar insanlarca en değer verilen hak” olarak nitelendirmiştir.³ Bu Yüksek Mahkeme kararı ile birlikte, eksen özgürlüklerin artışına doğru kaymıştır. Ancak bu karar, federal hükümetin güvenliği sağlayabilecek bilgi toplamasını çok güçleştirmiştir. Mahremiyet hakkı daha sonradan *Haklar Bildirisi*’nde sıralanan diğer kişisel özgürlükler gibi temel bir hak olarak kabul edilmiştir.

³ “Your Right to Privacy”, <http://www.righttoprivacy.com/>, 25 Kasım 2002.

Özgürlüğe maliyetine rağmen eksenin güvenliğe doğru kaydığı örnekler de vardır. En çok göze çarpan örneklerden birisi II. Dünya Savaşı sırasında Japon-Amerikan vatandaşlarına yapılan muameleydi. 7 Aralık 1941 tarihinde Japonların Pearl Harbour saldırısından sonra, Japonya'nın yeniden saldıracağını düşünen özellikle Birleşik Devletlerin batıdaki vatandaşları büyük bir korku yaşadı. 14 Şubat 1942 tarihinde, Başkan Roosevelt Japon sakinlerin evlerinden alınarak Savaş Nakil İdaresi tarafından denetlenen kamplara yerleştirilmesini emreden 9066 sayılı Kararnamesini yayınladı. Bu Japonların üçte ikisinin Amerikan vatandaşı olmasına rağmen 120.000'in üzerinde Japon, kötü koşullardaki bu kamplara yerleştirildi. Bu Japonların hiçbirinin bir tehdit ya da hain olduğuna dair bir delil bile yoktu. Ancak, Kararname 1944 yılına kadar iptal edilmedi ve Mart 1946'ya kadar kamplar tamamen kapatılmadı.⁴ Birleşik Devletler Yüksek Mahkemesi bu hapsedmeleri onadı. Eksen, genel olarak Amerikalılar için sözde güvenliğe doğru kayarken Japon-Amerikalıların binlercesi için özgürlüklerin topyekün kaybıyla sonuçlandı.

2001 Ocak ayında, Florida, Tampa'da Amerikan Futbolu Şampiyonluk Müsabakasında kalabalıkları tarayacak yüz tanıma kameraları kullanıldı. Suçluların yakalanması umuduyla bu yüzler, bilgisayar aracılığıyla bilinen suçluların yüzleriyle karşılaştırılıyordu. Şampiyonluk maçından sonra kameralar, polislerin suçluları bulma çabasını devam ettirdiği Tampa'nın Ybor City bölgesine nakledildi.⁵ Mahremiyet ihlali olduğu için kişi özgürlükleri yanlıları bu tekniği protesto etti, kameralar ancak suçluların yakalanmasında etkili olmadıkları ispatlandığında kaldırıldı. Dikkatler, Birleşik Devletlere

⁴ WEBB, Roy, "Japanese-American Internment Camps During World War II.", <http://www.lib.utah.edu/spc/photo/9066/9066.htm>, 25 Kasım 2002.

⁵ "Face Recognition," Electronic Privacy Information Center, <http://www.epic.org/privacy/facerecognition/>, 25 Kasım 2002.

girmeye teşebbüs eden teröristleri tespit etmek için hava alanlarında ve limanlarda benzer bir yüz tanıma teknolojisinin kullanımına yöneldi. Muhalifler, bu teknolojinin Amerikalıların mahremiyet hakkını kısıtlayarak eksenin özgürlüğe maliyetine rağmen güvenliğe doğru kaydığını ileri sürdüler.

Amerikan tarihi, bir yöne ya da diğer bir yöne birçok eğilim örnekleri ile doludur. Birleşik Devletler Temsilciler Meclisi üyesi Jerrold Nadler, 1798 Yabancı Tahrik Kanunu, 1917 Casusluk Kanunu ile Palmer Baskını, Vietnam Savaşı boyunca COINTEL ve Soğuk Savaş boyunca McCartizm de dâhil olmak üzere savaş zamanlarında kişi özgürlüklerinin Birleşik Devletlerce sıklıkla sınırlandırıldığını ifade etmiştir. Aynı zamanda, Amerika'nın bu vakaların her biri için özür dilemek zorunda kaldığına da dikkat çekmiştir.⁶ Amerika, zaman içerisinde, özgürlük ve güvenlik arasında sağlıklı bir denge aramaya devam etmiştir. Krizler, genellikle güvenliğe doğru kaymanın itici gücü olmuştur. 11 Eylül 2001 terörist saldırılarını takiben diğer federal hükümet önlemleri ve ABD Vatansızlık Kanunu da böyle bir vakadır.

ABD Vatansızlık Kanunu

Bu ülkede; şimdiye kadar yaşadıklarımızdan daha fazla kişisel özgürlüklerin kısıtlanmasıyla karşılaşmamız muhtemeldir.

— Yüksek Mahkeme Hakimi Sandra Day O'Connor, Newyork'ta Dünya Ticaret Merkezine terörist saldırının yapıldığı yer olan Sıfır Noktası'nı ziyaretinden sonra⁷

⁶ ADAS, Jane, "New York Congressman Nadler Calls USA PATRIOT Act Extreme Danger to Civil Rights", *The Washington Report on Middle East Affairs*, Vol. 21, (Ağustos 2002), s. 57-58.

⁷ GILLESPIE, Nick, "What Price Safety?: Freedom for Safety", *Reason*, Vol. 34, (Ekim 2002), s. 24-26.

ABD Vatandaşlık Kanunu, öncelikli olarak çeşitli konularda var olan yasalarda değişiklik yapan 167 sayfalık bir dokümandır. Kanun'un başlığı "*Terörizmi Engellemek ve Durdurmak İçin Gereken Uygun Araçları Sağlayarak ABD'yi Birleştirme ve Güçlendirme Kanunu*" ifadesinin baş harflerinden oluşmuştur. Kanun'un temel olarak odaklandığı nokta Birleşik Devletlerde ikamet eden bireyler hakkında istihbarat toplama, gözetim ve dinleme konusunda federal hükümetin yetkilerini artırmaktır. Bu bireyler, Amerikan vatandaşı olabilir de olmayabilir de. Kanunun diğer hükümleri terörizmle mücadeleyle ilgili bir dizi konuyu kapsamaktadır.

Şarbon tozu korkusunun en yoğun yaşandığı ve birçok kanun yapıcının kendi ofislerini kapadığı dönemde Kanun Kongreden tartışmasız bir şekilde geçti. Tasarıya karşı yalnızca tek ret oyu veren Senatör Russel Feingold'a göre, senatörlerin çoğunun Kanun'un detaylarından haberi bile yoktu.⁸ Birleşik Devletler Temsilciler Meclisi üyesi Jerrold Nadler, Temsilciler Meclisi Adli Komitesi tarafından hazırlanan kanun taslağının bir kenara itildiğini, Cumhuriyetçi liderlerin Adalet Bakanı John Ascroft'la birlikte yeni bir kanun taslağı hazırladıklarını belirtti. Bu uzun yeni kanun taslağının sabah saat 10'da sadece iki kopyası basılmış olmasına rağmen, tasarı 356'ya karşı 66 gibi ezici bir çoğunlukla üç saat sonra Meclisten geçti.⁹ Aslında, Kanun yalnızca değişiklik yaptığı diğer kanunlarla karşılaştırılması yoluyla anlaşılabilirdi. Kanunu eleştirenlere göre, federal yürütmenin, bu Kanunu Kongrenin geçmişte izin vermeyi reddettiği birçok baskıcı uygulamayı aceleye getirmek için bir fırsat olarak kullandığını ileri sürdüler. Senatör Feingold "Şüphesiz ki bir polis

⁸ MINOW, s. 52-55.

⁹ ADAS, s. 57-58.

devletinde yaşasaydık, teröristleri yakalamak çok daha kolay olurdu. Ama bu durumda Amerika olmazdı”¹⁰ dedi.

Bu Kanun, hükümete Birleşik Devletler dahilinde terörizmle mücadele etmek için birçok farklı alanda bir dizi araç sağlamaktadır. Başlık I, anti - terörizm finansmanı ve felsefi konuları ele almaktadır. Başlık I Bölüm 102 (b): “Kongrenin anlayışına göre, Arap-Amerikalılar, Müslüman Amerikalılar ve Doğu Asyalı Amerikalılar da dahil olmak üzere tüm Amerikalıların temel hak ve özgürlüklerinin korunmasının gerekli olduğu ve onların emniyetlerinin sağlanması için her türlü çabanın gösterilmesi gerektiğini”¹¹ belirtmektedir. Böylece, Kongre güvenlik ve özgürlük arasında dengeyi sürdürme niyetini belirtmiş oldu. Ancak, Kanunu eleştirenler, belirtilen bu niyete rağmen, Kanun’un tüm Amerikalıların kişisel özgürlüklerine ciddi biçimde darbe vurduğunu iddia etmektedirler.

Kanun’un II. Başlığı, genişletilmiş bir gözetim ve dinleme prosedürü sağlamaktadır. Bu Kanun ile kablolular, elektronik ve sözlü iletişimi denetleme yetkisi, terörizm, bilgisayar yoluyla sahtekârlık ve dolandırıcılıkla ilgili ise genişletilmektedir. Bu başlık, posta, elektronik posta, sesli posta, telefon ve bilgisayar yoluyla haberleşme dâhil olmak üzere tüm haberleşme faaliyetlerini izlemek için hükümete önemli yeni yetkiler sağlayan 25 ayrı bölümü içermektedir. Arama izinlerinin alınması daha kolay ve geçerliliği daha uzun olacak ve izinler daha etkili, kapsamı daha geniş olacaktır. Bu başlığın tipik dili “Federal Soruşturma Bürosu’nun... uluslararası terörizme veya gizli istihbarat faaliyetlerine karşı korunmak için bir soruşturma kapsamında herhangi bir

¹⁰ SOLOMON, Alisa, “Things We Lost in the Fire”, *The Village Voice*, Vol. 47, (11 Eylül -17 Eylül 2002), s. 32-36.

¹¹ USA PATRIOT Act, H.R. 3162, (24 Ekim 2001), s. 10.

maddi şeyin (kitaplar, kayıtlar, kağıtlar, dokümanlar ve diğer eşyalar da dâhil) elde edilmesini gerektiren bir izin için başvuruda bulunabileceğidir.¹²

ABD Vatandaşlık Kanunu tarafından revize edilen 1978 tarihli Dış İstihbaratı Gözetim Kanunu (FISA)'dur. Kongre, FISA'yı son yirmi yıldır FBI'nın Amerikan vatandaşları hakkında yoğun bir gözetim ve dinleme çalışması yaptığını öğrendikten sonra yasalaştırılmıştır. FISA, Amerikan vatandaşları üzerinde gerçekleştirilecek iletişimin denetlenmesinin ne zaman ve nasıl yapılacağına kurallarını oluşturarak ülke içi gözetim ve dinlemeyi ciddi biçimde kısıtladı. FISA, güvenlikte olası zaafiyete rağmen Kongre'nin ekseni özgürlüğe doğru kaydırmasının bir örneğiydi. ABD Vatandaşlık Kanunu, FISA'nın bazı kısıtlamalarını önemli ölçüde ortadan kaldırmasıyla özgürlükten feragat ederek, ekseni güvenliğe doğru geri kaydırıldı.

Örneğin, ABD Vatandaşlık Kanunu komşusunun bilgisayarını, kütüphane bilgisayarını, kendi ofis veya ev bilgisayarını ya da kullanabileceği herhangi bir telefon da dahil olmak üzere kişi nereye giderse gitsin takip edebilecek "Gezici Takip Sistemi" cihazlarına müsaade etmektedir. Eleştirilenler, yeni hükmün gerekli ve makul olmayan aramaları yasaklayan ve "özellikle bir yerin, kişi veya şeylerin aranması" için izin gerektiren *Anayasanın* Dördüncü Değişikliğine aykırı olabileceğini öne sürmektedir. ABD Vatandaşlık Kanunu'na göre önceden ülke çapında arama izinleri talep edilebilirken, artık her yargı alanı için ayrı bir arama izni alınması gerekmektedir. Sesli posta ve elektronik posta için ülke çapında arama izni alınması için ABD Vatandaşlık Kanunu, Elektronik İletişimin Gizliliği Kanunu (18 U.S.C. bölüm 2703)'nu da değiştirdi. Artık makul sebep için tek

¹² Ibid., 25.

gerekli olan bir kimsenin yabancı bir güç adına çalışabileceğine dair makul bir şüphedir. Arama izinleri çok etkilidir ve karşı karara rağmen derhal uygulamaya konulabilir.¹³

İletişimin denetlenmesi yetkisi de ABD Vatandaşlık Kanunu ile genişletildi. FISA, sadece katalog suçlar ile ciddi bir suç işlemiş olma ihtimali olan kişileri hedefleyen ve federal bir hakim tarafından onaylanması halinde iletişimin denetlenmesine izin vermektedir. ABD Vatandaşlık Kanunu iletişimin denetlenmesi suç kataloguna terörizm ve siber-suçlarla ilişkili bir dizi yeni suçlar da ekledi. Buna ilaveten, internet hizmet sağlayıcısından ziyaret edilen web siteleri veya elektronik posta başlıkları gibi bilgileri almayı da sağlayabilecekti.¹⁴ Eleştirmenler, bireyin iletişimine bu kadar geniş bir erişime müsaade edildiğinde, soruşturmanın yalnızca dava edilecek konu ile ilgili bilgi toplanmasının sınırlandırılması veya bu bilginin terörizme bulaşmamış bir bireyin aleyhine kullanılmamasını sağlayacak herhangi bir yolun olmadığını ileri sürmektedirler. Bu nedenle, mahremiyet hakkı ABD Vatandaşlık Kanunu tarafından önemli ölçüde azaltılmıştır.

ABD Vatandaşlık Kanununun III. Başlığı, “Uluslararası Kara Para Aklamanın Önlenmesi ve Anti-Terör Finansmanı” konusunu da ele almaktadır. Kanun, yıllık olarak toplamda 600 milyar doların üzerinde kara para aklama faaliyetinin uluslararası suç ve terörizme kaynak sağladığını ileri sürmektedir. Kanun’un bu bölümü “önleme tedbirlerinin, aramanın ve uluslararası kara para aklama ve terörizmin finansmanının soruşturmasının... gücünü artırmak” için tasarlanmıştır.¹⁵ Bu Kanun, istihbarat toplama, fon oluşturma ve kara para

¹³ MINOW, s. 52-55.

¹⁴ Ibid., s. 52-55.

¹⁵ USA PATRIOT Act, 37.

aklama için hapis ve para cezaları da dahil olmak üzere çok ağır cezaları da kapsayan yeni yetkiler içermektedir.

Kişi özgürlüklerini savunan aktivistlerinin endişelerini dile getirdikleri noktalardan biri de, bankalar gibi finansal kuruluşlarının devlet kurumlarına daha fazla bilgi rapor etme ve daha fazla ek bilgi verme açısından yeni zorunluluklar yüklemesidir. Broker ve Dealerların “şüpheli” buldukları faaliyetleri rapor etmeleri istenmiştir.¹⁶ Yeni hükümlerin çoğu finansal işlemlerde ve düzenlemelerde Amerikalıların tarihsel olarak sahip olduğu mahremiyetin bir kısmını kaldırarak “Banka Gizlilik Kanunu”nda değişiklik getirmektedir.

ABD Vatansızlık Kanunu'nun IV. Başlığı Birleşik Devletler sınırlarının korunması için tedbirler içermektedir. Göçmenlik ve Vatandaşlık Dairesi'ne (INS) Birleşik Devletlere girme girişiminde bulunan kişilerin suç kayıtlarına daha fazla erişim imkanı sağlanmıştır. Birleşik Devletler Adalet Bakanı'na deniz aşırı konsolosluklar ve liman girişleri için entegre ve otomatize edilmiş parmak izi tanıma sistemi için 2 milyon dolar verildi. Kanun terörizmin geniş bir tanımını içermekte ve şüpheli bir teröristin keyfi gözaltına alınmasını sağlamaktadır. Gözaltına alma kriteri kişinin Birleşik Devletlerin ulusal güvenliğini tehlikeye atacak herhangi bir faaliyet gösterdiği inancı gibi “makul gerekçeler”dir.¹⁷

Başlık V, terörizm soruşturmasında engellerin ortadan kaldırılmasını amaçlamaktadır. Bölüm 504 istihbarat kurumları ile devlet kolluk güçleri arasında daha fazla bilgi paylaşımı ve koordinasyonu sağlamaktadır. Bölüm 505

¹⁶ Ibid., s. 71.

¹⁷ Ibid., s. 103-106.

telefon fatura ve kayıtları ile finansal kayıtların elde edilebilmesi için daha geniş yetkiler sağlamaktadır. 507 ve 508. bölümler; eğitimle ilgili kayıtları elde etmek için yetki vermektedir. Önceden her vakada mahrem olarak kabul edilen bilgi federal kurumlar tarafından daha kolay bir şekilde elde edilebilmektedir.¹⁸

Başlık VI herhangi bir kişisel özgürlük konusunu içermemekte ve terör mağdurlarına, kamu güvenlik görevlilerine ve ailelerine finansal menfaatler sağlamaktadır. Başlık VII federal, eyalet ve yerel kolluk kuvvetleri arasında bilgi paylaşımını genişletmektedir. Kanun, “çoklu yargılama alanı içindeki terörist komplo ve faaliyetlerinin kolluk güçlerinin araştırma ve soruşturma imkanlarını arttırma hususunda gizli bilgi paylaşım sistemleri”ni kurmak ve çalıştırmak için Adalet Destek Bürosuna 150 milyon dolar sağlamaktadır.¹⁹ Eleştirmenler, kendi vatandaşları hakkında her türlü bilgiyi toplayan ve bu bilgiyi yanlış amaçlarla kullanan “Büyük Birader” tipi bir hükümetten endişe etmektedir.

Başlık VIII; terörizme karşı ceza hukukunu güçlendirmektedir. Belirli terörizm suçları açısından zamanaşımı süresine dair alt/üst yasal sınırlar kaldırılmıştır. Ceza üst sınırları artırılmıştır. Terörizmi ülke içi terörizm, siber terörizm, biyo-terörizm, terörizm komploları ve şantaj olarak terörizm içerecek şekilde düzenlemiştir. Hatta teröristlere maddi destek sağlama konusu da tartışılarak para cezası ve on yıla kadar hapis gibi yeni cezalar Kanun’da yer almıştır.²⁰

Başlık IX; terörizmle ilgili çeşitli federal kurumların sorumluluk ve yetkilerini açıklığa kavuşturmak amacıyla 1947 Ulusal Güvenlik Kanunu’nu

¹⁸ Ibid., s. 119-126.

¹⁹ Ibid., s. 132.

²⁰ Ibid., s. 132-149.

tadil ederek terörizme karşı istihbaratın geliştirilmesini ele almaktadır. Merkezi İstihbarat Başkanı'na terörist faaliyetlerle ilişkin olabilecek konularda daha geniş bir istihbarat toplama yetkisi verilmektedir. İstihbarat toplama faaliyetleri hakkında Kongreye bildirimde bulunma gerekliliği yumuşatılmaktadır.²¹

Başlık X; kişi özgürlüklerinin korunmasını sağlama çabaları da dâhil olmak üzere bir dizi çok çeşitli hükümleri içermektedir. Bölüm 1001; “Adalet Bakanlığı Baş Müfettişi, Adalet Bakanlığı çalışanları ve memurları arasından temel hak ve özgürlüklerin ihlal edildiğini iddia eden şikayetleri alacak ve inceleyecek resmi bir yetkili atayacaktır” demektedir.²² Bölüm 1002, Kongrenin “terörist saldırılarını destekleyenleri ve failleri adalet karşısına çıkarma, kimlik ve yer için araştırma konusunda; Siih Amerikalılar da dahil olmak üzere tüm Amerikalıların temel hak ve özgürlükleri korunmalıdır” anlayışını ifade etmektedir.²³

ABD Vatansızlık Kanununa Tepkiler

Terörizme karşı başlatılan bu savaşla ilgili olarak kişisel özgürlüklerimizden göstermemiz beklenen feragatin ne olduğunun henüz Amerikan kamuoyu tarafından anlaşılmaya başlanmadığını düşünüyorum.

—Vermont Hukuk Fakültesi Profesörü Dycus²⁴

²¹ Ibid., s. 150-154.

²² Ibid., s. 154.

²³ Ibid., s. 155.

²⁴ HOLLAND, Gina, “Government Surveillance Powers Scrutinized”, *The Montgomery Advertiser*, (20 Kasım 2002), 5A.

Yasalaştığından bu yana ABD Vatansızlık Kanunu'nun Amerikalıların kişisel özgürlüklerine ciddi zarar verdiğine yönelik eleştirel birçok ses yükselmiştir. New York'daki Anayasal Haklar Merkezi kıdemli avukatı Nancy Chang tarafından yapılan şu eleştiri de kaygıların düzeyini göstermektedir. Bayan Chang şöyle diyor:

Kanun ulusal güvenlik adına siyasal özgürlüklerimizden şimdiye kadar görülmemiş ölçüde fedakarlıkta bulunmamızı gerektiriyor ve devletin yürütme organına çok büyük bir takım yetkiler tanıyarak, Amerikan ulusunu Amerikan ulusu yapan demokratik değerleri alt üst ediyor. Kanun yürütme organlarının bilgi toplama, gözetim ve dinleme imkanlarını arttırarak, yeni suçlar, ağırlaştırılmış cezalar ve kısıtlama halleri gibi bir dizi yeni aracı yargının kullanımına tahsis ediyor ve Göçmenlik ve Vatandaşlık Bürosu (INS)'na terör şüphesi ile alıkonulan şüphelileri daha uzun sürelerle –hatta kimi zaman süresiz olarak, göz altında tutabilme yetkisi veriyor. Ayrıca Kanun bir yandan yürütme organının yetkilerini arttırırken, diğer yandan bu yetkileri adli ve Kongresel denetimden muaf hale getiriyor.²⁵

Bayan Chang, Kanun'un federal hükümete elektronik posta, internet ve kişisel ve mali kayıtlar üzerinde “kontrole tabi olmayan gözetim ve dinleme yetkileri” verdiğine inanıyor. Kendisi Kanun'un Birinci ve Dördüncü Anayasa Değişiklikleri kapsamındaki hakları ihlal ettiğini ve mahremiyet hakkının neredeyse ortadan kaldırdığını düşünüyor.²⁶

Elektronik Sınırlar Vakfı (EFF) de benzer kaygılarını şu şekilde dile getiriyor: “bu kanunla, sıradan Amerikan vatandaşının kişisel özgürlükleri,

²⁵ CHANG, Nancy, “The USA PATRIOT Act: What's So Patriotic About Trampling on the Bill of Rights?”, Kasım 2001, Center for Constitutional Rights, <http://www.ccr-ny.org/whatsnew/usa-patriot-act.asp>, 26 Kasım 2002.

²⁶ CHANG, <http://www.ccr-ny.org/whatsnew/usa-patriot-act.asp>, 26 Kasım 2002.

özellikle de on-line iletişim ve faaliyetlerimizdeki mahremiyet haklarımız çok büyük bir darbe almıştır". EFF, Kanun hükümlerinin pek çoğunun şiddet içermeyen ve aslında terörizmle hiç ilgisi olmayan siber-suçları da hedef aldığını belirtiyor. Gözetim ve dinleme hükümlerinin kapsamının fazla geniş tutulması ve Amerikalıların CIA ve FBI tarafından "casus" gibi gözetlenmesi en belirgin kaygılar arasında yer alıyor. EFF ayrıca bu yeni yetkilerin kötüye kullanımının önünü açabilecek olan Kongre'ye hesap verilebilirliğin eksikliği hakkında da endişelenmektedir.²⁷

18 Kasım 2002 tarihinde, üç hakimden oluşan federal bir kurul kararı, ABD YURTTAŞLIK Kanunu'nun iletişimin denetlenmesi ve benzeri diğer gelişmiş bilgi toplama ve paylaşma imkanlarının kullanımına ve bu şekilde toplanan bilgilerin ABD Adalet Bakanlığı birimleri ve ABD İstihbarat Teşkilatları ile paylaşılmasına imkan veren hükümleri doğrultusunda vermiştir. Kurul tarafından verilen bu karar, Dış İstihbarat Gözetim Mahkemesinin FBI ve Adalet Bakanlığı gözetim ve dinlemelerini kısıtlama çabalarını önlemiştir. Adalet Bakanı John Ashcroft bu son karar üzerine terör şüphelileri üzerinde yapılan gözetim ve dinleme faaliyetlerini hemen arttırmıştır. Kişi özgürlüklerini savunan kesimler, kararın hükümetin telefon görüşmelerini dinlemesine, özel elektronik posta yazışmalarını okumasına ve özel mülklerde –hedefteki bireyin herhangi bir kusuru bulunmasa dahi, arama yapabilmesine imkan tanıdığı gerekçesiyle bu yeni karara karşı çıkmışlardır.²⁸ Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği (ACLU) bu yargı kararının hukukun adil olarak uygulanma şartını (due process) ve ifade özgürlüğünü ihlal ettiğini savunmuş ve hükümete "tahdit edici

²⁷ "EFF Analysis of the Provisions of the USA PATRIOT Act", Electronic Frontier Foundation. http://www.eff.org/Privacy/Surveillance/Terrorism_militias/20011031_eff_usa_patriot_analysis.html, 26 Kasım 2002.

²⁸ HOLLAND, 5A.

dinleme ve gözetleme yetkileri” konusunda serbest bir hareket alanı sağladığını belirtmiştir.²⁹

İfade Özgürlüğü İçin Amerikan Kitapçılar Vakfı, Elektronik Mahremiyet Bilgi Merkezi ve Amerikan Kütüphaneler Birliği Okuma Özgürlüğü Vakfı ve ACLU, ABD Adalet Bakanlığına dava açmışlardır. Bu kuruluşlar ABD Adalet Bakanlığı'nın ABD Vatandaşlık Kanunu kapsamında hangi eylemlerde bulunduğu dair bilgileri ifşa etmeyi reddettiğini iddia etmektedirler. Suç unsuru olabilecek herhangi bir faaliyet söz konusu değilken bile kitapçı ve kütüphane kayıtlarına el konuluyor olması özellikle kaygı uyandıran hususlardan biri olmaktadır. ABD Adalet Bakanlığı, bu tür bir ifşaatın ulusal güvenlik açısından bir zaafiyet uyandırabileceği gerekçesi ile talep edilen bu bilgileri ifşa etmeyi reddetmektedir. Davacıların beyanları ise bilgilerin gereksiz yere toplandığı ve uygunsuz şekilde kullanıldığı yönündedir.³⁰

Adalet Bakanı Ashcroft, “Anayasa’yı aşındıracak gücüm yok. Yapabilecek bile olsam bunu yapmam.”, dedi. Bununla birlikte, şunu da ekledi, kiliseler veya camiler de dahil olmak üzere kamusal toplantılara veya kamusal alanlara gizli ajanlar göndermek için “herhangi bir ipucuna veya ön araştırmaya ihtiyacımız yok.” onlar da “toplumun herhangi bir üyesiyle aynı koşullar ve şartlar altında”dır.³¹ Hükümet, önceki makul sebep prosedüründen ziyade, “makul bir emareye” ihtiyaç duymaktadır.³² Temsilciler Meclisi Adli Komite Başkanı James Sensenbrenner, “Kişisel özgürlüklere olan saygımızı çöpe

²⁹ ANDERSON, Curt, “Ruling Expands Wiretap Powers”, *The Montgomery Advertiser*, (19 Kasım 2002), 6A.

³⁰ ZEİTCHİK, Steven, “Groups Sue over Patriot Act”, *Publishers Weekly*, Vol. 249, (28 Ekim 2002), s. 16.

³¹ HENTOFF, Nat, “Citizens Resist War on the Bill of Rights”, *Free Inquiry*, Vol. 22, (Sonbahar 2002), s. 13-14.

³² FEUERHERD, Joe, “September 11: A Year Later—Congress Questions Patriot Act Policies”, *National Catholic Reporter*, Vol. 38, (6 Eylül 2002), s. 7.

atmadan da güvenliğimizi sağlayabiliriz. FBI'ın Martin Luther King gibi insanları gizlice gözetlediği geçmiş kötü günlere dönmek zorunda değiliz.”, diyerek aynı fikirde olmadığını belirtti. Cato Enstitüsünden Roger Pilon, “Bu artık kafasına göre hareket edebileceğini zanneden bir yürütme organı”, diyerek biraz daha ileri gitti.³³

Bazı Kongre üyeleri Yürütme Organı'nın ABD Vatandaşlık Kanunu'na dayanarak yaptıklarından hoşnut değiller. Senator Richard Durbin, Kanun'un bir “inanç sıçraması, korku doğması”ni temsil ettiğini, bu yönetimin, bu Adalet Bakanlığının, bu inancı suiistimal ettiğini belirtti. Senato Adli Komite Başkanı Senator Patrick Leahy, Adalet Bakanlığının istenilen bilgiyi vermeme durumuna karşı mahkeme celbi göndermekle tehdit etti. Temsilciler Meclisi Adli Komitesi Başkanı James Sensenbrenner de celp tehdidini tekrarladı.³⁴

ABD Vatandaşlık Kanunu destekçileri, Amerikan vatandaşlarının güvenliğini koruma amacıyla yetkilerin genişletilmesinin ihtiyaç olduğunu ileri sürmektedirler. Onlar kişi özgürlüklerine karşı değiller ancak, “Ölü insanların hiçbir kişisel özgürlüğü yoktur.”³⁵ *The Village Voice*, Adalet Bakanı Ashcroft'dan şöyle bir alıntı yapmıştır. “Özgürlüğü kaybetme hayalleriyle barışsever insanları korkutanlara sözüm şudur: Taktikleriniz, bizim ulusal birliğimizi aşındırdığı ve azmimizi azalttığı için sadece teröristlere yardım ediyor. Onlar Amerika'nın düşmanlarına koz veriyor.”³⁶ (lütfen nota bakın). Adalet Bakanı Yardımcısı David Kris, Senato Adli Komitesi'ne, “bu işten

³³ HENTOFF, “Citizens Resist War on the Bill of Rights”, s. 13-14.

³⁴ BRAVIN, Jess, “Leahy Warns Justice Department on New Powers”, *The Wall Street Journal*, (11 Eylül 2002), A4.

³⁵ MINOW, s. 52-55.

³⁶ HENTOFF, Nat, “The Sons and Daughters of Liberty”, *The Village Voice*, Vol. 47, (2 Temmuz 2002), (Not, bu alıntıyı yapan *The Village Voice* taraflı bir kaynak olabilir. Sözü edilen alıntının kaynağı *The Village Voice* makalesinde belirtilmemiştir.

kazanacağımız veya kaybedeceğimiz şey ülkemizi yabancı casuslardan ve teröristlerden koruma kabiliyetimizden daha az değildir.” dedi.³⁷

Kanunun destekçileri, bizim savaşta olduğumuzu ve eski prosedürlerin artık geçerli olmadığını belirtmektedirler. ABD'nin güvenliğini tehdit eden krizle birlikte makul şüphe, terörizme değil de sadece suç faaliyetine gönderme yapan makul sebep prosedüründen daha realisttir. Destekçiler, Zacarias Moussaoui isimli bir teröristin vakasından bahsetmektedirler. Moussaoui ülkede yasal olarak bulunmamasına ve gerçekten bir ABD vatandaşı sayılmamasına rağmen hükümet Moussaoui'nin bilgisayarını inceleyip incelememe konusunu tartışmaktaydı.³⁸

The American Criminal Law Review'da yazan Jennifer M. Collins, 11 Eylül olaylarının gerçeği değiştirdiğini belirtmektedir. Bayan Collins, CIA'in var olduğu elli yıldır kolluk güçleri ile dış istihbarat birimleri arasında güçlü bir ayrılık olduğunu belirtmektedir. Fakat şimdi, Bayan Collins devam etmekte olan terörizm tehlikesinin “—ülke güvenliğini ve vatandaşlarını koruma amacıyla— koordinasyonu ve milli güvenlik bilgisi paylaşımını geliştirmek için büyük jüri ve hükümetin diğer birimleri arasındaki ayrılığı azaltma” amacını doğruladığını ihtiyatlı bir şekilde öne sürmektedir.³⁹

Hükümet otoritesinin artışı destekleyenlerin sıklıkla dile getirdikleri temalardan biri de, hükümetin yeterli güç olmadan Amerikan vatandaşlarının değer verdiği özgürlüğü koruyamayacağıdır. Harvard Hukuk Okulundan Laurence Tribe, “kişisel özgürlükler sadece bizi hükümetimizden korumaya

³⁷ BRAVIN, A4.

³⁸ LOWRY, Richard, “A Better Bureau”, *National Review*, Vol. 54, (1 Temmuz 2002), s. 28-30.

³⁹ COLLINS, Jennifer M., “And the Walls Came Tumbling Down: Sharing Grand Jury Information with the Intelligence Community under the USA PATRIOT Act”, *The American Criminal Law Review*, Vol. 39, (Yaz 2002), s. 1261-1286.

ilişkin değildir. Aynı zamanda yaşamlarımızı terörizmden korumakla da ilgilidir.” demiştir. Destekçiler aynı zamanda Başkan Abraham Lincoln’ün İç Savaş sırasındaki acil durum faaliyetlerini örnek olarak göstermektedirler. Lincoln hakim önüne çıkarma emrini (habeas corpus) askıya aldığı anda, bu eylemini, “Bir hükümet, zaruri olarak, kendi vatandaşlarının özgürlükleri için çok güçlü mü, yoksa kendi varlığını sürdürmek için çok zayıf mı olmalı?” ifadesiyle gerekçelendirdi.⁴⁰ Destekçiler, ABD Vatandaşlık Kanunu’nun hükümete verdiği ilave yetkiler olmazsa, bırakın özgürlükleri hükümetin Amerikalıların yaşamlarını savunacak güce bile sahip olmayacağını öne sürmektedirler.

Sonuç

İyilik yapanlar değil, kötülük yapanlar yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin? İyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı’nın hizmetindedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork; Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı’nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı’nın hizmetindedir.

— İncil, King James Versiyonu, Romans 13:3-4

ABD Vatandaşlık Kanunu, potansiyel özgürlük kaybı pahasına bile olsa, kesinlikle güvenliğe doğru bir kaymayı göstermektedir. Bununla birlikte, Amerikan vatandaşlarının çoğu bu değişmeyi kabullenmeye istekli görünmektedir. Şubat 2002 Greenberg kamuoyu yoklamasında, “Terörizme

⁴⁰ OWENS, Mackubin Thomas, “Liberty & Security: A Prudential Balance”, *National Review On-line*, <http://www.nationalreview.com/comment/comment-owens120401.shtml>, 1 Aralık 2002.

karşı olan savaşı kazanmak için, Amerikalılar kişisel özgürlüklere yönelik yeni kısıtlamaları kabullenmelidirler.” önermesine katılımcıların yüzde altmış ikisi katılıyor yönünde görüş bildirmişlerdir. Eylül 2001 sonlarında, NBC/Wall Street Journal kamuoyu yoklaması katılımcıların yüzde yetmiş sekizi internet iletişimine yönelik gözetim ve dinlemeyi onayladıklarını göstermiştir. Harris kamuoyu yoklamasındaki katılımcıların yüzde altmış üçü caddeler ve kamusal alanlarda kamera gözetim ve denetimini onayladıklarını belirtmişlerdir. 1998 yılında, Yüksek Mahkeme Başkanı William Rehnquist, ulusal bir krizin özgürlük ve güvenlik arasındaki dengeyi “hükümetin ulusal refahı tehdit eden şartlarla mücadele etme becerisi lehine” güvenliğe doğru kaydıracağını kabul etmiştir.⁴¹

Fakat zaman geçtikçe ve 11 Eylül olayları unutulmaya başladıkça, Amerikalıların fikirleri değişebilmektedir. Kasım 2001 Investor’s Business Daily kamuoyu yoklamasına göre ise katılımcıların yüzde 58’i “son günlerde kabul edilen anti-terörizm kanunlarının bazı kişisel özgürlükleri” ortadan kaldıracığından endişelendiğini bulmuştur. Mart 2002 itibarıyla, Time/CNN kamuoyu yoklaması katılımcıların yüzde 62’sinin “ABD Hükümetinin kişisel özgürlükleri kısıtlama konusunda fazla ileri gidebileceğinden” endişe ettiklerini göstermiştir.⁴² Amerikalılar, hükümetlerinin yeni yetkilerini sürekli olarak terörizmin “günahkarları”na karşı kullandığı sürece, özgürlüklerini bir miktar kaybetmeye razı olabilmektedirler. Ancak Amerikalılar kendi kişisel özgürlüklerinin gereksiz ve aşırı bir şekilde sınırlandırıldığına inanırlarsa, aktif bir muhalefetin artması da muhtemeldir.

⁴¹ GOULD, Jon B., “Playing With Fire: The Civil Liberties Implications of September 11th”, *Public Administration Review*, Vol. 62, (Eylül 2002), s. 74-79.

⁴² GOULD, s. 74-79.

Amerika hala özgürlük ve güvenlik arasındaki sağlıklı bir dengeye sahip midir? Şu anda, Amerikalıların geçmişte keyfini sürdüğü özgürlüğün potansiyel kaybı ölçüsünde eksen güvenliğe doğru kaymıştır. Güvenliğe doğru olan bu kaymanın önemli ve kalıcı bir etkiye sahip olup olmayacağını zaman gösterecektir. Amerika tarihi örneklerini takip ederse, güvenlik tehdidinin yeterince azaldığı görüldüğünde, insanlar eksenini özgürlüğe doğru geri çekecektir. Aynı zamanda, Amerikalılar özgürlüklerini kaybettiği ölçüde, teröristler bir parça da olsa zafer elde etmiş olacaktır.

KAYNAKÇA

- ADAS, Jane, "New York Congressman Nadler Calls USA PATRIOT Act Extreme Danger to Civil Rights", *The Washington Report on Middle East Affairs*, Vol. 21, (Ağustos 2002), s. 57-58.
- ANDERSON, Curt, "Ruling Expands Wiretap Powers", *The Montgomery Advertiser*, (19 Kasım 2002), 6A.
- BRAVIN, Jess, "Leahy Warns Justice Department on New Powers," *The Wall Street Journal*, (11 Eylül 2002), A4.
- CHANG, Nancy, "The USA PATRIOT Act: What's So Patriotic About Trampling on the Bill of Rights?", Kasım 2001, Center for Constitutional Rights, http://www.ccr-ny.org/what_snew/usa-patriot-act.asp, 26 Kasım 2002.
- COLLINS, Jennifer M., "And the Walls Came Tumbling Down: Sharing Grand Jury Information with the Intelligence Community under the USA PATRIOT Act", *The American Criminal Law Review*, Vol. 39, (Yaz 2002), s. 1261-1286.
- "EFF Analysis of the Provisions of the USA PATRIOT Act", Electronic Frontier Foundation. http://www.eff.org/Privacy/Surveillance/Terrorism_militias/20011031_eff_usa_patriot_analysis.html, 26 Kasım 2002.

- “Face Recognition”, Electronic Privacy Information Center, <http://www.epic.org/privacy/facerecognition/>, 25 Kasım 2002.
- FEUERHERD, Joe, “September 11: A Year Later—Congress Questions Patriot Act Policies”, *National Catholic Reporter*, Vol. 38, (6 Eylül 2002), s. 7.
- GILLESPIE, Nick, “What Price Safety?: Freedom for Safety”, *Reason*, Vol. 34, (Ekim 2002), s. 24-26.
- GOULD, Jon B., “Playing With Fire: The Civil Liberties Implications of September 11th”, *Public Administration Review*, Vol. 62, (Eylül 2002), s.74-79
- HENTOFF, Nat, “The Sons and Daughters of Liberty”, *The Village Voice*, Vol. 47, (2 Temmuz 2002).
- HENTOFF, Nat, “Citizens Resist War on the Bill of Rights”, *Free Inquiry*, Vol. 22, (Sonbahar 2002), s. 13-14.
- HOLLAND, Gina, “Government Surveillance Powers Scrutinized”, *The Montgomery Advertiser*, (20 Kasım 2002), 5A.
- LOWRY, Richard, “A Better Bureau”, *National Review*, Vol. 54, (1 Temmuz 2002), s. 28-30.
- MINOW, Mary “The USA PATRIOT Act”, *Library Journal*, Vol. 127,(1 Ekim 2002), s. 52-55.
- OWENS, Mackubin Thomas, “Liberty & Security: A Prudential Balance”, *National Review* On-line, <http://www.nationalreview.com/comment/comment-owens120401.shtml>, 1 Aralık 2002.
- SOLOMON, Alisa, “Things We Lost in the Fire”, *The Village Voice*, Vol. 47, (11 Eylül -17 Eylül 2002), s. 32-36.
- USA PATRIOT Act, H.R. 3162, (24 Ekim 2001).*
- “The Question of a Bill of Rights”, James Madison’dan Thomas Jefferson’a Mektup, 17 Ekim 1788, http://www.constitution.org/jm/17881017_bor.htm, 2 Kasım 2002.
- WEBB, Roy, “Japanese-American Internment Camps During World War II.”, <http://www.lib.utah.edu/spc/photo/9066/9066.htm>, 25 Kasım 2002.
- “Your Right to Privacy”, <http://www.righttoprivacy.com/>, 25 Kasım 2002.
- ZEITCHIK, Steven, “Groups Sue over Patriot Act”, *Publishers Weekly*, Vol. 249, (28 Ekim 2002), s. 16.